

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010110
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6321010110.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Adriány Považanovej a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného T. V., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 28. júla 2021, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 0T/14/2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného T. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom S. F., R., U. XXX/XX

o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. V. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Brezno uznal obžalovaného T. V. rozsudkom zo dňa 26.04.2021, sp. zn. 0T/14/2021 vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.04.2021 o 17.30 h na ceste I/XX v km XXX,XXX v F., časť F., viedol nákladné motorové vozidlo zn. U. M., ev. č. F. XXXCL, napriek tomu, že

trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 0T/51/2017 zo dňa 25.07.2017, právoplatným toho istého dňa, mu bol za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní troch rokov.

Za to okresný súd obžalovanému uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný T. V. písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 11.05.2021. V dôvodoch odvolania namietal výrok uloženého trestu. Uviedol, že krajský súd prosí o prejednanie jeho skutku, ktorý nadovšetko ľutuje a žiada o podmienený trest s tým, aby mu bol uložený doživotný zákaz vedenia motorového vozidla. Prosí o poslednú šancu, chce dokázať svojej družke a blízkej rodine, že nepatrí za mreže, že sa poučil a za volant už nesadne.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že u obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá sa dopúšťa opakovane tej istej trestnej činnosti, preto navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný na verejnom zasadnutí predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania. Ďalej uviedol, že si je vedomý, že opakovane spáchal rovnakú trestnú činnosť, nechce ísť do výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko sa riadne zaradil do života a družka s jej matkou mu dali druhú šancu. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému podal tento odvolateľ odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal i pre prípad, ak by toto odôvodňovalo podanie odvolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného v konečnom dôsledku nebolo podané dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd zdôrazňuje, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Pokiaľ ide o výrok o vine, tento už nadobudol právoplatnosť, keďže ho odvolaním nenapadla žiadna z oprávnených procesných strán.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko bolo pri ukladaní trestu porušené ustanovenie Trestného zákona. Napriek tomu odvolanie obžalovaného v konečnom dôsledku nepovažoval za dôvodné, keďže obžalovanému uložil rovnaký druh trestu, v tej istej výmere a so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia ako okresný súd, hoci podľa iného ustanovenia Trestného zákona. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobе jeho výkonu a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom, a to tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti a súčasne odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestu uloženého obžalovanému okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, predovšetkým v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák., vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd prvého stupňa výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému dôvodil predovšetkým tým, že bral na zreteľ skutočnosť, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom za účelom páchania ďalšej trestnej činnosti, vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu, musí byť proporcionálny k závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa páchatel dopustil. Obžalovaný sa opakovane, a to od roku 2012 dopúšťa prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia, vedením motorového vozidla napriek uloženému mu trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Z tohto dôvodu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody v roku 2018 a naposledy vykonával trest odňatia slobody uložený spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/39/2020 vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal 28.01.2021. Krátko nato, ako obžalovaný tento nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal, sa opakovane dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, a to už v apríli 2021. Vzhľadom na túto skutočnosť dospel

súd k záveru, že v prípade obžalovaného pre jeho nápravu je nutné opätovne uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere 8 mesiacov, ktorý je dostatočný a proporcionálny k závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil. Prvostupňový súd neukladal obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, keď sa stotožnil s prokurátorom, že obžalovaný ešte nevykonal predchádzajúce tresty zákazu činnosti vo výmere 7 a pol roka, ktoré sa približujú k maximálnej zákonnej hranici trestu zákazu činnosti vo výmere 10 rokov.

Súd prvého stupňa u obžalovaného správne zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to, že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.), ako aj existenciu jednej priťažujúcej okolnosti, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. m) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol v rovnováhe (1:1), súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky. Krajský súd zároveň zobral do úvahy okrem pomeru aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že s argumentáciou prvostupňového súdu v súvislosti s uložením obžalovanému nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov sa stotožnil, bolo by nadbytočné ju v tejto súvislosti a na tomto mieste znovu opakovať. Podľa názoru krajského súdu uvedený druh trestu a jeho výmera zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, na ktoré bol povinný pri úvahách o výmere tohto trestu prihliadnuť. Skutočne nemohol ponechať bez povšimnutia kriminálnu minulosť obžalovaného, ktorý bol sedemkrát riešený súdom, s výnimkou jedného prípadu všetko pre rovnakú trestnú činnosť ako v prejednávanom prípade, pričom mu boli ukladané opakovane najskôr podmienené tresty, peňažný trest a neskôr opakovane aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, keď posledný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov vykonal dňa 28.01.2021 a žalovaného trestného činu sa dopustil v období ani nie 3 mesiace od jeho vykonania. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženia mu podmieneného trestu a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie, v tejto súvislosti krajský súd dôsledne zdôrazňuje, že u obžalovaného ide o nenapraviteľnú osobu, doposiaľ uložené tresty nemali na neho žiadnu prevýchovnú funkciu, nevedli k dosiahnutiu účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., a najmä z tohto dôvodu by bolo neprimerane mierne uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom. Navyše je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný napriek opakovane uloženým doposiaľ nevykonaným trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá dokonca viedol nákladné motorové vozidlo. Tak, ako už správne konštatoval okresný súd vzhľadom na celkovú dĺžku doposiaľ obžalovanému uložených nevykonaných trestov zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, obžalovanému možno s poukazom na zákonné ustanovenie § 61 ods. 2 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. uložiť trest zákazu činnosti tak, aby s doposiaľ nevykonanými trestami zákazu činnosti tento nepresahoval 10 rokov, pričom do doby výkonu zákazu činnosti sa nezapočítava doba výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, nie sú splnené ani podmienky za akých je možné ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na doživotie.

Prvostupňový súd napriek tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a mal byť preto podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keď so zreteľom na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia obžalovaného bol názoru, že takto bude náprava obžalovaného lepšie zabezpečená. Keďže odvolanie podal len obžalovaný zmena jeho zaradenia odvolacím súdom do ústavu na výkon trestu, do ktorého mal byť pôvodne zaradený by bola v jeho neprospech, čo je podľa § 322 ods. 3, druhá veta Tr. por. vylúčené (tzv. zákaz reformatio in peius). Pokiaľ však okresný súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa ust. § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák., v tejto súvislosti pochybil, keď správne ho mal na výkon trestu s uvedeným stupňom stráženia zaradiť podľa ust. § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. Uvedené pochybenie preto krajský súd napravil.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne aj z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Predovšetkým sám obžalovaný si musí konečne dôsledne uvedomiť, že bol v posudzovanej trestnej veci

postihnutý skôr miernym trestom a v prípade opakovania, a to najmä obdobnej trestnej činnosti, ako v teraz súdenom prípade, by už bol súdom postihnutý nepochybne prísnejšie.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného rozhodol pomerom hlasov 3 : 0 tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.